

Jász ősookról

a Bizalmas Tanítás kiegészítéseiben

A Bizalmas Tanítás versbe szedett 640 szakaszának hozzáfűzéseiben több helyen vannak utalások a jász ősökkel kapcsolatos fölvetésekre. Az alábbiakban ezek kerültek összegyűjtésre. (A szöveg „szakadozottsága” az összes B.T. hozzáfűzésből történt kiemelések okán állt elő !)

1. Az Ind gondolkodók, az ie. 3.102-ben lezajlott Kuru mezei csatához kötik azt a korszakváltást, ami az emberiség jelenének az un. Kali-jugának (a szellemi- és erkölcsi hanyatlásnak) kezdete. A korszakváltó összecsapás rokonok és szövetségeseik között zajlott. Egyik oldalon a Pándava, míg másikon a Kaurava nemzetség, segítők között az ős-jász, As férfiakkal. A végkifejlet valamennyi ős-jász hadbavonult elestével járt. Hátramaradtaik tanácstalanul álltak az új élet kihívása előtt. Agg tátosukat, Jast bízták meg sorsuk további mikéntje feltárásával. Az öreg Keletnek vette vándorútját és addig ment míg a sors Avatár Balarámhoz nem vezérelte. Alázatos kérdéseire megkapta azt a Bizalmas Tanítást, ami azután sokáig útmutatás lett a jászok őseinek. Jas az As városállamból kelt útra, ahol **a jász ősök** letelepedett életet éltek, de az öreg vándornak már kilátásba helyezte Balarám a pusztai létet

Ázsia szíve Turán

*(legsötétebb; a szűken vett Turán vidék – sötét; kb. földrajzi Turán Alföld
– legvilágosabb a „turán” jelleű ősi népek élőhelye – csillag; aꣳ As
városállam és ős jász vidék)*

2. Az egykori Indiát Barata-varsának nevezték, az uralkodó Barata nemzetség után. E nemzetséghez tartozott -mint számos más rokoni ág- a Jádavák törzséből való **Jadu** király és **dinasztiája**. Innen származtak az As népből való **Jas** ivadékok is.

3. A jász ősiség során látni, hogy a jászok sosem voltak hódítók. Uralkodói jellegüket is az önmagukon- és érzékeiken való uralkodásban fejtették ki. Miután Jas a Bizalmas Tanítás formájában megkapta az Abszolút Igazságról szóló Legfelsőbb Tudást, visszatért övéihez, de már addigra is kitért a széthúzás, a zűrzavar. Jas a pusztába vonult azokkal, akik a béke útját választották. Akik a küzdelmes élet mellett döntöttek, azok más irányokba, más vidékekre vitték tovább az As ősiséget. Ennek tulajdonítható, hogy a jász őstörténettel kapcsolatban sok-sok jász továbbélési teória merül fel filiszteus, vagy alán és más népneveken, a Kaukázustól a Román Alföldig, Francia és Spanyol területektől egészen Észak-Afrikáig. Épp így az eredendően nagyállattartó, síkvidéki életet élt ősökhez képest hegyi-, sőt hajózó-, tengeri életformákat is említenek (?).

4. A Jas követők kerültek nem csak az említett „kalandozásokat” de még az egykori jász őshazán keresztülhaladó Selyem utat is elhagyták, annak É-i és középső útvonala között kóboroltak évszázadokig, pusztai nomádként. Ebben az életükben követték a Bizalmas Tanítás elveit, valósították meg az Abszolút Igazságról szóló tudást. Meg nem telepedtek, házat, templomot nem építettek. Számukra Isten személy volt, Őt tekintették a MINDEN-nek. Volt ismeretük a személytelen isteni képzetekről is, de tudva, hogy az a Személyes MINDEN kisugárzása, az Ő energiája, ami Tőle nem független és Nélküle nem létezik. Nem valami személytelen energia, vagy gondolat megtestesüléseként tekintettek Istenre. **MINDEN-tudat szerű vallásuk** nem hit-, hanem tudás alapú és mindezt a természetbe történt beilleszkedésük során az örökös helyváltoztatásban át-, illetve meg is élték. Tapasztalati úton is bizonyosságot szereztek a

tanítás valódíságáról. Tudták, hogy a MINDEN minden és ebben a világban minden létező lényege egy-egy lél, legyen az bármilyen élőlény, ember, állat, növény, baktérium vagy a legapróbb atomi részecske. De a lényeg -a lél- mellet mindenben ott van a MINDEN is. Ugyanabban az időben mindenben benne van, de egyik sem Ő, miközben minden Őbenne van.

5. Az ōs jászok tudták, hogy **lényegi lényünk halhatatlan**, ezért a test elhagyását követően a **testet elhamvasztották**, a hamvakat vízbe szórták, vagy szélnek engedték. Sosem temetkeztek, halottkultuszt nem követtek, síremléket, sírhelyet nem áptak. Békésen vándoroltak.

6. Eszmeileg zavarodott időszakban gyakorta az asszonyok kényszerültek döntéshozatalokra, nemegyszer az öreg bölcsek tanácsai ellenében, hisz nem voltak családfők akik az értelem elsődlegességét keresztülvihették volna. **A Nap-szellemiséget felváltotta a Hold-szellemiség**, ami csak az Isteni Tudás vissz-fénye. Uralkodó híján fellazultak az ősi hagyományok és amíg fel nem nőttek a fiúgyermek, addig az asszonyok váltak családfőkké.

7. Az ōs-jászok hagyományosan gondos családtervezéssel éltek, ami **nem járt túlnépesedéssel**. Ennek ellenére a letelepedett életmód kezdte kifejteni hatásait a még oly tisztas nép körében is. Az egyhelyben maradás napról-napra fokozta a kötődéseket, kötöttségeket. Az egykori értékek halványultak, az újak bizonytalan kimenetelűek lettek. Idő előtt és példa nélkül kerültek az ifjak apa helyzetbe, miközben felerősödött a női dominancia. Az érzékek és érzések uralta nők egymás ellen fordították a családokat az egyre erőtlenedő és tekintélyvesztett vénekkel szemben. Általános lett a torzszalkodás és a széthúzás. Voltak családok akik idegenekkel való együttműködéssel próbálták növelni erejüket és meghatározó szerepre törekvő igyekezetüknek érvényt szerezni. Az elbizonytalanodott szellemi alapok és az idegen behatások, a más-szokások egyre csak

mérgezték az As nép életét. Elhanyagolták a hagyományok ápolását és elferdítették, kiforgatták azok értelmét, követésük jelentőségét. Ahogy hanyatlott a szellemi eszmény, úgy erősödött az anyagi érdeklődés és a tárgyasult javak iránti törekvés. Az új korszak elkezdődött. **A szellemi és erkölcsi romlás elindult.** Az értelmi szemléletmódot kezdte háttérbe szorítani az érzelmi megközelítés

8. Szűk körben „portyáztak” leginkább a nagyállattartást kiszolgáló legelők folyamatos cseréje okán. Területvédelemre még alig volt szükség. Sosem engedtek teret a túlnépesedésnek. Az általuk lakott vidék évszázadokig biztosította megélhetésüket.

9. Az emberiség földi problémáinak legfőbb forrása a túlnépesedés, ami szoros összefüggésben áll eszme- és eszményrendszerével, megértésével.

10. Az **ős-jászokat** a **gondolkodó-uralkodó** osztályba kell sorolni (a négy emberi osztályon belül, ami a gondolkodó – uralkodó – nyereszkedő - élvezkedő).

11. A gondolkodók osztályába tartozó **férfiak elsődleges kötelessége a tudás utáni kutatás, a tanulás**, majd a tudás megosztásán túl a család, azon keresztül, törzse, nemzetsége, népe sorsának gyámolítása, benne az **ősi tudás ápolása**, a hagyományok megtartása, az ősök tisztelete.

12. Az ős-jászok letelepült életmódjuk során a gondolkodói és az uralkodói osztályba tartoztak, de mára nem csak a jászok esetében, hanem az egész emberiségnél általánosan sincsenek tiszta osztályba-sorolhatóságok. Nemcsak az osztályok keveredtek, de népek, nemzetek, nyelvek, vallások, kultúrák, eszmények, stb., stb. Az életkorcsoportok is összezavarodtak. Fiatalok akarnak hatalomra törni, miközben az idősek nem akarnak megöregedni, úgy akarnak élni mint ha fiatalok lennének. Az élvezkedő osztály meghatározóvá vált. A hatalmi és szellemi

vezetői pozíciókba pedig az élvezkedőkön kívül, a nyereszkedők jutottak. A gondolkodók és az uralkodók is nyereszkedőkké váltak.

13. Az **ős-jászokat** **As** néven is említik, **jelentése EGY**, miként a MINDEN. Az As név hordozta egyedi sajátosságok: törvényesség – hatalom – erőt-, szilárdságot- és méltóságot sugárzó – a társadalom-, a törvényesség- a szociális- és hatalmi szabályok kifejezője – hatalmi vágy és az uralkodás igénye – tekintélynek és a felsőbb hatalomnak való engedelmesség igénye – uralmi, hatalmi viszonyban áll a környezetével – korlátozza a személyes érdeket, azt a társadalomnak, a környezetnek rendeli alá – felelősség a többiekért – az igazság képviselője – kiegyensúlyozottságot, biztonságot és rendet szimbolizál – a férfi archetipusának egyik megfelelője – az értelmet, az erőt és autoritást jelképezi (Az értelem itt; ismeretet, ítéletet és döntőképeséget jelent) – "apa-archetipus" ami magában foglalja az erő és hatalom mellett a védelmet és gondoskodást – a társadalom irányító és védelmező funkcióját jelenti, az ellenőrzést, a rendet és a társadalmi autoritást - a "felettes én" ellenőrző és korlátozó szerepet tölt be a személyiség struktúrájában, az ösztönök elfojtásának szerepét – a kordában tartott ösztön – háttérbe szorul az individuum, a személyes érdek és az ösztönök kielégítése – a személyes szabadság behatárolását és az alkalmazkodást jelenti. Ezek jellemezték az ősz-jászokat.

14. A **jász küldetés a tudás őrzése**. Ugyan a tanítás továbbadása időről-időre meg-meg szakad, de mivel örök, el soha nem tűnik. Az ősz jászok is alábuktak alánokba, kunokba, magyarokba mégis itt vannak ma is közöttünk.

15. A Kali-juga előtt az ősz-jászok értékrendjében első helyen állt Isten, a MINDEN, Aki a Legfelsőbb, majd a nemzetség léte és kinek-kinek rendelt kötelességének teljesítése.

16. Sosem a hadizsákmány, a nyereség, a területszerzés, vagy

térnyeres mozgatta az ősz-jászokat. Nem volt eszményük sem az élvezetvágy, sem a vagyon, sem a hatalom. A hírnév iránti vágy volt egyedüli „gyengéjük” hogy hírét vehesse környezetük az ősz-jász tisztaságot, szellemi- és erkölcsi nemességet, hadi erősséget. Minden technikai segédlet nélkül mindig szellemi kapcsolatban álltak egymással száz kilométerekről is. Úgy voltak Ők erősek a hadban, hogy **míg nem támadtak rájuk sosem hadakoztak** – kivéve (!), baráti segítség-nyújtás esetén. Foglyot, sebesültet nem ejtettek. Aki rájuk támadt, velük szembefordult annak biztos volt a halál. Zsoldosok sem voltak soha! Akár százszoros túlerőt is lenyilaztak s vonultak tovább nyomtalan. Hírmondójuk is csak, ha ellenséges ló maradt.

17. Az ősz-jászokat As-nak is nevezték (a név kiejtve - ász, jelentése: egy), de éppígy illetik a krónikák s ők maguk nemzetségüket az alánok ősei is. Míg a ősz-jászok és az alánok utódai ma is élnek, az As nép feloldódott a történelem végtelen útjain.

18. Jas korában az emberi osztályok rendje köztudott volt, de már egyre gyakrabban fordultak elő kevert jellemzők.

19. A jászok **mindig teljesítették kötelességüket**. Nem tettek sem többet, sem kevesebbet, sem pedig mást mit kell(ett). **Elfogadták az elrendezéseket**. Túl sem szaporodtak sosem! (Ne feledjük, akkoriban még nem volt túlnépesedés a Turáni Alföldön sem !)

20. A természeti környezetben élő ember pl.: az ősz-jász pásztor, folyamatos kapcsolatban áll(t) a természeti erővel, a természeti viszonyokkal - értsd: az Isteni elrendezésekkel. Természetszerű lételeme az örökös változás, váltakozás. Vándorlás közbeni földrajzi tájegységek, évszakok, napszakok, időjárás viszonyok és a többi. Nem múlik el pillanat, hogy -ha nem szórja szét figyelmét, akkor- az Isteni gondoskodást láthatja maga körül. Ezen körülmények forrásoka a MINDEN, de közvetlenül a

változások sajátosságaiért- ill. egyediségeiért felelős Felsőbb Irányítók - értsd: Istenek.

21. A vándorló, nomád ős-jászok nem hogy kipusztultak volna, hanem genetikusan is kimutathatóan szívós nemzetséggé formálódtak. Nem pusztította őket nyár heve, sem tél zordsága, eső el nem mosta, szélfürgeteg ki nem szikkasztotta őket, pedig sok-sok évszázadon át lakásban nem laktak.

22. A hegyvidéki generációknak csak egy része maradt ott, ahol megszületett. A többséget a jász érzület visszahúzta a szabad pusztai világba.

23. A messzelátó bölcsek úgy tartják, hogy a **jászság sorsa a feloldódás**. Ám legyen, de hol van az még? Hiába költöztek ezredévekig, hiába hányta a jász véreket a sors, a Turán alföldi kóborlások ugyancsak megkeményítették a jász jegyeket.

24. Szívében tudja Ki a Legfőbb Gazda és a jász hűséges. Nyakas, hideghónaljú, de tudja a rendet s betartja azt. Nem kell megtanulnia. Ebben az előrehaladott szellemi és erkölcsi romlásban gyakorta az ős-, szép-, ük-, vagy déd-apák be nem végzett dolgait kell fiúnak igazgatni. **Kötelesség a legfőbb**. A jász vér még ha keveredik is másokkal, buzogni csak buzog, mikor halánték deresedik s világ hívsága hátrébb kerül.

25. A jász belül tudja a rendet, csak tartsa is meg azt. Ha dúlás jön félre húzódik, ha nagyon pezseg az élet ki-ki megy a pusztába csendet hallgatni. De kötelességét mindig megteszi.

26. Az ős-jászok évszázadokig ökörszemmé váltak réti sásból. Mikor eljött a jelen kor az egykori vitézi fennén szárnyalást fel kellett cserélni a rejtőzködő életmóddal. Megmaradt mindig az éltető vizek mentén, dús legelőkön kóborolt s kitért a hadakozók elől. Jó lovaik mindenben átsegítették s ha rájuk támadtak nyilazó erényeik végét jelentették a támadóknak. Együtt élve a

természettel annak minden rezdülését értve és érezve jó előre tudtak minden megpróbáltatásról s még vajákolás sem kellett. Nem kellett eldobolni rossz szellemeket, mert sosem vonzották be azokat.

27. A jász-ság egyik -ha nem a legfontosabb- teendője az őstudás megtartása, amiben a Bizalmas Tanítás a vezérfonal hisz a forrás megfellebbezhetetlen. A Legfelsőbb kinyilatkozásával szemben ugyan mi állhat hitelesen? A jász-ság olyan jelleg, amit a szívében hord az ember.

28. A jász-ság nem feltétlenül nemzetségbeli hovatarozás, hisz senki nem tudhatja, hogy ki-ki milyen nemzet fia/lánya, elkötelezett tagja volt korábban. Ha megismerkedik az őstudással, megérti a lét lényegét, akkor kitartó törekvéssel és MINDEN-tudattal eljuthat a jász-sághoz. Miért oly kitüntetett a jász(-ság) ? Mert továbbvivője a történelemben feloldódott As szellemnek, melynek jelentése; As = EGY, miként a MINDEN, Aki Isten, a Legfelsőbb.

29. Az ősjászok évezredes vonulásukban, nyugat felé sodródásuk során „menekültek” a szárazság elől -lásd: Turán Alföld elsivatagosodása- de mindig a vizes tájakon letelepedtek s itattak. Lakásuk szekér volt, amivel ha nagy vizek megáradtak, magaslatra hágtak, kivárva a folyók szeszélyének lenyugodtát. Hirtelen ár el sosem érte őket, hisz mindenre volt érzékük, ahogy ellenséges szándéktól tüzeltek sem tudtak jászon sosem rajtaütöni. Gátat nem építettek, folyamatot nem szabályoztak hisz sosem népesedtek túl, amihez FöldAnyja kizsákmányolása lett volna szükséges

30. Az emberek között az az igazi úr, akinek nincs szolgája. Miként az ősjászok, akik úgy voltak urak, amiképpen szolga. A meg nem kötöttség adta szabadságuk révén világi értelemben független urak voltak, de mivel sem szolgát, sem rabszolgát

sosem tartottak, így a „szolgai” feladatokat is maga maguk végezték önmaguk és családjuk, nemzetségük számára.

31. A jászok máig élnek mert olyan szellemi munícióhoz jutottak, ami megvilágította számukra az utat. A bölcs együtt él azzal és ott, ahova sorsa/érdeme rendelte.

32. Részlet a „Honnan hova tova” című BBB írásból: „...Míves szikla faragásból rótták házuk, palotájuk, útjaikat lekövezték, soraikat egyengették. Szaladt szekér kopott kövön, virágzó kert nyílt rögön, megtalálták minden csíny ját, termést hozó víg csalitját. Volt itt erdő sziklaháton, lankás lejtőn ligetsávok, messze futó pusztá szélen, végtelennel így beszéltek. Sok századon pompázott hon, bölcs királyok uralkodtok, rend volt béke, világ éke, bőség ült e nemzetségen. ...Mindenük volt ami kellett, írást papírra vetettek, teljes hitük, látó szemük, mindenségre nyitott szívük. Olvasztották hegyek ércét, kovácsolták kardok élet, szilaj lovuk erősségük, karívezett nyilas kezük...”

33. Jas nem tudatlan ’kecskepásztor’ volt, hanem nagy tudású, tekintélyes szellemi ember. ... Jas korában s még azt követően hosszú ideig a szellemi életben is a **szájhagyományozás**, a figyelmes tanulás, az **alapos memorizálás** volt a meghatározó. A letelepült életforma feladását követően az írásosság is háttérbe szorult a vándorló nomád időkben, de a tudás továbbadása a ’gondolkodó’ meghatározottságú emberek körében örök érték maradt.

34. A nőknek akkor is elsődleges kötelezettségi tere a **család összetartása** volt. Gondoskodás a családonkénti két gyermekről, gyámolítása az öregeknek, étkezés, gyógyítás, „háztűz” őrzése, a mindennapok. A nő volt a melegség, férfi a keménység. Családfő férfiaké volt a **szellemi szilárdság**, asszonyoké a tárgyi közeg. **Férfiaké a biztonság, nőké a biztosság**. A női életet kitöltötte a család. Volt tennivaló minden évszakban, minden vidéken,

sosem unatkoztak. A vándor lét nem adott lehetőséget a kényelem gyakorlására. Végezték kötelességüket s az ő szorgos szolgálatuk segítette a férfiakat a szellemi/lelki fejlődésben, ami szilárd alapot biztosított családnak, nemzetnek egyaránt. Az ősjász **férfiaknak** hű- és **egyen ragu társaik voltak** a jász **hajadonok** és **asszonyok**. Mindegyik megfellebbezhetetlen tekintély a maga terén.

35. A lelki fejlődés érdekében nem kellett másokra hagyatkozni, vagy idegenben kutakodni. A jász ősök már akkor álltak olyan fejlett lelki szinten, hogy a Legfelsőbb elrendezéseit sosem vonták kétségbe. Átjárta egész lényüket, elméjüket és szokásrendjüket a MINDEN-tudat szerű szemlélet és életvezetés. Tudták, hogy **a test elhagyása legfeljebb ha földi halál.**

36. Lelki vonatkozású esetekben azért is bonyolult a helyzet, mert nem lehet tudni, hogy ki milyen lelki evolúciós fejlettségi szinten van. Értsd: milyen mértékben képes felszínre jutni az isteni lél teljes tudása ? És ez nincs összefüggésben az adott személy szellemi képességeivel, főleg nem tárgyi ismereteivel, lexikális tudásával ! Aki alkalmas az elvont gondolatra, annak az értelem az útja, aki nem képes, annak a nemes cselekedetek, melyek eredményeként tisztul.

37. A több évezredes vándorlás ellenére, a meghatározóan jász jelleg megmaradt vonzalmában az ősi Turán alföldi lét körében, Föld-övi (Nap - Hold viszony), magassági (viszony a Föld-maghoz), vízrajzi (a mozgó, de földhözragadt viszony), élőkönyezeti (flóra – fauna viszony) vonatkozásban egyaránt. Akik más helyre hangolódtak, azokban az oda tartozó hatások az erősebbek, de a 'vér' hordozza ősi emlékeit.

38. Ha laza is volt kapcsolatuk a környező népekkel, nem voltak elzárt tudatlanok. Az egykori Kína és Mezopotámia közti hatások sem kerülték őket.

39. Az ős jászok már rég **felülemelkedtek az egyéni érdekeken** és -ambíciókon, híven követték a Legfelsőbb elrendezéseit és nemzetségük/családjuk szolgálatát. A kiterjedt családokat egykor is 'had'-nak mondták. A számosság pedig nem a sok utódból eredt, hanem a szoros rokoni együvé-tartozásból. Mikor védekezésre került sor, akkor a had nő tagjai is megmutatták harci erényeiket. **A jász nők szálegyenesek, büszke tekintetűek**, harmonikus alkatúak, de szikáran erőteljesek voltak. Kezeik formásak, arányosak, de erejükben és méretükben alig maradt el a férfiakétól.

40. Mikor mások hadi megsegítésére került sor, akkor rendszeren az asszonyok családjukkal maradtak -egyben védelmezőül is- és a férfiak szálltak lóra. Ruházatuk harcban sem különbözött a mindennapitól. **Kivételes íjász képességeik** nem kívánták meg bárminemű vérték hordását. Nyilazó erősségük folytán sosem érte őket ellen vesszeje, főleg nem dárdája, vagy kardja. A kaszabolást más népekre hagyták.

41. Nem voltak kitüntetett napok, vagy napszakok lelki gyakorlatokra. Minden gondolatukat, cselekedetüket átította a MINDEN-tudat -szerű- lét. Ébredéskor a Nap köszöntése, mantrázás szinte folytonosan, felajánlása a Legfelsőbbnek minden tettnek, -ételnek.

42. Legkomolyabb tagjaik szenvtelenül éltek, -küzdöttek, -öltek s -haltak. Az ős jászok küldetése a méltó gondolkodó és uralkodó lét megélése volt. **Isten- és természet-tisztelet**, kötelesség és **emeltfős életalázat**.

43. Mikor az ős jászok turáni kóborló nomád életüket élték **nem alakult ki körükben sem a táltos* kultusz, sem sámánisztikus** gyakorlat. Nem voltak áldozó papok. Nem volt rá szükség. Egyfelől tudatosak voltak arról, hogy a MINDEN-től semmi nem független -legyen az jó(nak) vagy rossz-(nak) vélt-másrészt tudták, hogy semmi nincs ok nélkül és **semmi nem**

múlik el következmény(ek) nélkül. Mindezekből kiindulva, örökkön szem előtt tartva élték napjaikat a természet adta lehetőségekhez igazítva. Ha bőség volt nem dőzsöltek, ha szűkösség, hát viselték. Úgy dacoltak az elrendezésekkel, hogy nem volt sem örömnép, sem „gyász”-nap. Megvalósítottan voltak érintetlenek, úgy hogy annak filozófiai ismeretének sem voltak birtokában. **Tanulva tudtak.** A Bizalmas Tanítás alapjain végezték kötelezettségeiket. (*a „Tűnt léptek nyomdokán” összeállításban vissza-vissza térő ’tátos’ nem a „táltos” megfelelője! A ’tátos’ olyan gondolkodó, aki tanít, előre mutat és soha semmit nem kér, sem magának, sem törzsének, nemzetségének ! Túl van már családosi kötelezettségein, élete a szolgálat Nem jár ki semmit, legfeljebb rámutat, vagy rávezet a miértekre, okozatok okára. Gyógyít is ugyan, de nem különben, mint bármely komoly jáász ’Atyafi’, vagy ’Anyajány’. Istenes elkötelezettsége folytán külön a különbeknél.)

44. A jáász emelt fő a Legfelsőbbre való büszkeség, a -látszatkonokság pedig az elkötelezett kitartás. Kiáll – kitér (azisnemis), de **meg nem alkuszik.** Kitartó s mindig célba ér, ha kell generációkon keresztül, csak egyhegyűségét ne veszítse. Ne csatlakozzon a széles országúti „hadhoz” !

45. A jáász kultúrkörben- és történetben nem volt soha nemesség, sem főúr. **Mindenki maga volt úr, amiképpen szolgál !**

46. Az ős jáászok az elmúlt évezredekig visszatekintve, ha mozogtak is Keletről Nyugat felé, Földi viszonylatban szűk sávban, jellemzően hasonló természeti adottságok között tették. Az egykori As városállam elhagyását követően sokáig nem telepedtek le. Úgy vándoroltak, hogy **viselték a természet megpróbáltatásait.** Számukra az volt a természetes. Nem vágytak házba, nem kívántak élni a kényelemmel. Mindig csak azt és annyit vettek el a környezetből, ami létfenntartásukhoz szükséges volt és az **élőhelyet sem terhelte túl.** Nem halmoztak fel. Állandó mozgásukat szinte észre sem vette a táj

évszázadokig. Jómaguk nem szaporodtak túl s mivel a vidék termékeny volt, biztonságban tudtak élni hagyományaik szerint. Amit elvettek, azt körültekintően tették, szakrálisan. **Tudták, hogy Ki a Forrás !**

47. Ameddig a történetírás visszalát, segédhadként, katonai erősségként, íjmesterként, mindig hadrafoghatóként, testőrsgékként említik a jászokat.

48. A jászok esetében a jász-ság hű továbbvitelének az is biztosítéka, hogy **a jász** történet során egyre-másra **kirajzottak** családok, melyek vérségi tagjai -ha vegyülve is, de- **rejtett hordozói az ős jász tudásnak** és eszményeknek.

49. As városállamuk és **kultúrájuk olyan hatást gyakorolt Keleten**, hogy még a kontinens máig használt neve is őrzi emléküket. Az 'as' gyökszó alakult -kiejtve- 'ász' – 'ászió' – 'ászia' formájában **Ázsia** névvé.

50. Hogy mind e magas kultúrának miért nem lelni nyomát ? Mert **nem tárgyi kultúra volt !** Nem anyagban fejezte ki vélt önmagát, hanem tudva tudta igaz kivoltát. Testi ragaszkodás híján **nem temetkeztek**, ezért **nincsenek sírleletek** sem. Megvalósított tudással rendelkeztek arról, hogy „- **Nem ez a test az énünk !**”

51. Az életre való jász ősök a vérkeveredések folytán vidékenként szét-szét ágazva „kalandozták” be Európa majd egész 40-50. szélességi fokok/körök közti térségeit, úgy az É-i félteke felezőjében. Közép-úton maradtak, sem északabbra, sem délebbre nem vonultak. Mely vérekben a sík pusztai kötődés volt erősebb, azok a vizenyős legelőket keresték, akik a Hindukus lejtőit **őrizték ősemlékezetükben**, azok a Kaukázus hegyeit kedvelték. A Kárpát medencében is vannak jász vérek akik a Duna-Tisza között a Zagyva-Tarna-Ágó partján vannak hon,

mások a Mezőföld jóltermő vidékén, számosan pedig a Pilis, vagy a Cserhát, Mátra lankáin.

52. Jas követői megőrizték **Isten központú** eszmeiségüket, ráhagyatkozva az elrendezésekre, meg a **valódi szeretet** alapú szemléletet; **elvárások nélkül – adakozón – részrehajlás nélkül**. A Föld emberei voltak önzetlen szorgalommal, MINDEN-tudat szerű hitvallással.

53. Akik az As városállamban maradtak, azok az elékezett nézeteltérések korának áldozataiként a sorozatos külső- és belső viaskodásokban őrlődtek fel, nyomuk veszett. Akik különböző irányokba vándoroltak előbb-utóbb betagozódtak, asszimilálódtak, elveszítették ősiségüket. Akik Jas nyomdokán, a Bizalmas Tanítás szellemében a kóborló nomád életet választották, azok **a szinte végtelen Turán vidéken még** egy-két ezer évig, sok-sok generáción át **megőrizték valamennyi ősi sajátosságukat**.

54. Amikor az ős-jászok nagyjai elestek, akkor egy dicső kor vége jött el és a régi hagyományok követése az As városállamban maradókat a szétszóródásra, lealacsonyodásra, majd nyomtalan eltűnésre kárhajtotta. Jas és a MINDEN-tudatot magukévá tévők nem követték az addigi hagyományt. **Elhagyták a letelepült életet és kóborló nomáddá váltak**. A helybenmaradtak nyomát ma már csak a kövek őrzik, **régi szellemiségükről semmit nem tudni**.

55. A nomád pusztai vándorélet, sokadiziglenig tartó asszimilációs hajlamot és képességet tanított. Hasonulni, beolvadni. Később a fennmaradtak elhagyták ősi vallásukat, el nyelvüket, el az addigi hagyományokat.

56. A mai **magyar**, vagy a **jász** is erősen a **'szeszély' befolyása alatt van**, nem véletlenül „barátkozik” a hagymás ételekkel.

57. Hiába az új felszín, a mélyben szunnyadó lényegi lény tudatos az **ősi tudás-kincs** felől. Átala valósul meg az ős-émlékezet.

58. Az ős jászoknál **életre szóló társ volt a hit-ves** (nőnek hitese ura, férfinak hitese neje), személyes minden szükséges és elégséges ruha, tárgy, eszköz. Személyes alapú volt hit-rendszerük, egyénhez kötődő minden ami test és lélek egybentartásához elengedhetetlen. **Felesleget nem tartottak. Bízta az elrendezésekben** és viselték a megpróbáltatásokat is. Tudták, hogy minden tél után eljön a tavasz. A borút mindig derű követi. Ami nincs, az valami miatt akkor ott ép nem szükséges. Ha elrendezetten szükség volna rá akkor volna. Mikor valaki meghalt, a halotti máglyára került minden, ami személyes. **Senki után semmi anyagi nem maradt.**

59. Vándorlásaik során **nem alakult ki** az átmeneti tartózkodási helyekkel kapcsolatban sem **birtoktudat**, hisz mikor kellett tovább álltak, a múlt a múlté. Kötelességteljesítő örökös tevékenységük közepette nem érte őket bűn.

60. Mikor Jas visszatért As városába, már dúltak a nézetkülönbségek, -eltérések mégis mindenki az öreg Tátost kérdezte: - Hogyan tovább? - és a jó öreg letelepedett szokott helyére és csendesen elismételte a Bizalmas Tanítást. Szórol-szóra pontosan. A közelülők ámultak. A hátrébb kerültek bizonytalanul csóválták fejüket. Akik már alig hallották a tanítást; morgolódtak, elégedetlenkedtek, kételkedtek, hitetlenkedtek, aggályoskodtak. Sokan el sem mentek a szellemi gyülekező helyre. - Ostobák! - hangoskodtak az épp serdülő, meg a családfők nélkül maradt asszonyok. **Hiába az Abszolút Igazság, ha a sokság még nem érett rá.**

61. Egyes nézetek szerint a jászok genetikusan jászok, a sok százados fajtakeveredéseket követően is (?) A jász-ság azonban nem genetikusan meghatározottságú. Több annál, a lényeg, a lélek hozománya/ adománya.

62. A 'jász' ősgyöke az 'as' = EGY. Úgy az egység hordozója, hogy a felszínen alig más. A lél sugallta hovatarozás. Nem néphez, nem földrészhez, de a MINDEN-hez. Vonzalom éghez, térhez, réthez, lóhoz és erényhez, vonzalom az új s nyíl egyhegyűségéhez, a célirányos céltudatosságához. Hiába a földhöz ragaszkodás képze, mikor tekintete mindenkor az égre tör. Ha komoran is, de nem sandán, nem alulról, egyenesen, mint a népi rigmus: „**Jász egyenes** – jász elmehet!” - El szolgaságból, el csüggeteg kilátástalanságból, mert a szíve a helyén. A jász pásztor botjára támaszkodva látszólag nem tett semmit. Homlokát megráncolta, szemöldökét megeresztette, de szeme sarkában ott szikrázott mindig a huncut derű. „-Mit nekem bárki s bármi is!” - és úgy volt jó.

63. **Őrizni, ápolni a TUDÁS-t**, mint annak rendelt hordozói.

64. A jász sosem volt tömegember.

65. Úr Balarám -többek között- így szólt a jász ős-bölcs Jas-hoz; „...**néped s téged mind megóvlak** bízál Bennem csak ne félj...” - a Legfelsőbb biztosította Jast, hogy a Jász Népet mindig megóvjja !

66. „...hogyha elrendezés ellen nemtudástól viaskodsz - néped bizony mind elveszik nyom se marad utánnok...” - lám Jas és a jász ősök megfogadták a Legfelsőbb tanácsát, ellenálltak 'nemtudásnak' így nem is oldódtak fel nyomtalanul a népek olvasztó kelyhében. Mondhatja magát magyarnak, **igaz jász az jász marad.**

67. Kérdezik, **mi a különbség** (pl.) **jász és magyar között?** (pedig mindkettő Keleti gyökerű)

a./ A legfontosabb, hogy **jásznak van ősi vallása**, míg a **magyar a magyarét kiírtotta**. Idegen gúnyát vett magára, kegyesnek hirdetett szemellenzős járomként. Hasonlíthatnánk ezt

a nyelvcserehez, de mégsem az. Jász elhagyta ősi nyelvét, mert integrálódott a magyarhoz(ba). Azonban hogy nincs saját nyelve (hiába nemzet/i/ség meghatározó jogi alaptétel!) mély-tudása el nem veszett. Senki elvenni nem tudta, kiírtani, megsemmisíteni nem lehetett s nem lehet, mert rejtve marad(t) a szív őrzi. Tudatosan- és ösztönösen is tudta jász, hogy abból csak baj lehet. Anyagi, testi és egzisztenciális baj a két első életszakaszban. Megalkuvás ? Ilyen a büszke jással kapcsolatban értelmezhetetlen. Mikor valaki, akár egész nemzetség a hely-idő-körülményt belátva változtat, önként és nem kényszer(ítés) hatására, akkor a 'szín'(elés) akár őszinte is lehet. Mivégre a harcokodás ? Avatár Balarám nem arra tanított. Majd' mindenütt fölelmetik a jász ősök nyilazó képességét, sosem kard-, vagy dárdaforgató-, netán tusakodó voltát.

b./ Másik nagy különbség, hogy **más a jász emberi osztály-meghatározottsága.**

A jász 'gondolkodó-uralkodó'. A magyar inkább 'uralkodó-élvezkedő'. (korunkban nincsenek tiszta meghatározottságok !) De tudjuk, uralkodni sokféleképpen lehet. Lehet 'jó'-l s lehet 'nemjó'-l, a 'szeszély'-ről nem is beszélve. A jász-féle uralkodás befele munkál, önuralom, önfegyelem. Ami indulat feszít az már a keveredés szeszély bőszítette robbanékonysága, lobbanékony-sága, ami sokáig féken tartható, ám néha mégis kitör, meg-gondolatlanságból. Ne csodáljuk, aki 'szenvedélyt' eszik, iszik, azon 'jó' nem jöhet elő.

c./ **A magyar beolvasztó**, folyamatosan „ötvöződik” vesztítve önnön sajátosságát e keveredésben, míg **a jász** -ugyan-**feloldódó**, de „ötvözőként” is megőrzi eredeti-, ősi sajátosságát.

d./ Értelem-, vagy érzelem-vezéreltség. **Magyarban az érzelem dominál** (hajtja 'szeszély'-es, 'élvezkedő' „vére”), míg a **jászban** hiába „érzelmi-fertőzősítés” mégis **az értelem** vezérli.

	'gondolkodó'		'uralkodó'		'élvezkedő'
életrend:	lemondott	↔	megállapodott	↔	(rossz)tanuló
sajátosság:	visszavonuló	↔	beérkezett	↔	kereső
tevékenység:	elmélkedés	↔	tervezés	↔	rombolás
lelki szint:	jó	↔	szeszély/jó	↔	nemjó
anyagi jelleg:	Föld (szilárd)	↔	Folyékony (képlékeny)	↔	Tűz (heves)
eszmény:	tudás	↔	hatalom, hírnév	↔	élvezet, kéj
szellemi jellemző:	Én-tudat	↔	rendszerzés	↔	érzékelés
érdeklődés:	Ki vagyok én?	↔	Mi az érdekem?	↔	Mi történik?
gondolkodás:	átfogó	↔	elrendező	↔	tapasztaló
hit:	Isten minden!	↔	Tisztelem a hagyományt!	↔	Hiszem ha látom!

68. A 'gondolkodó-uralkodó' meghatározottságú jász ősök küzdelmeiről azért nem szólnak a krónikák, mert mikor hadi erényeikkel felléptek, annak hírmondója nem maradt. Kóborló, nomád életükben **kerülték a bajt, az összeütközéseket**. Nem viharzottak ordító csatazajjal, kardcsörtetve, lándzsát törve. Soha, semmit nem ostromoltak. Csak magukat, családjukat, nemzetiségüket védték, ha kellett, vagy barát segítségére, azok védelmezőiként páratlan nyilazó tudásukkal a távolhalált gyakorolták. Egy lövés egy találat, egy találat egy halál. Indulat, zaj, felfordulás nélkül. Akik -az elrendezések következtében- a jász harcosok által beteljesített visszahatás „áldozatai” voltak, legtöbbször az előtt estek el, mielőtt „IstenNyila” sorscsapásukról bizonyosságot szereztek volna. Mikor ellen elesett, a békés harcosok csendesen -diadal nélkül- folytatták örök vándorlásukat a végtelen Turán síkságban.

69. Jelen s más iratok nem a jász fölmagasztalását célozza, de körülírását, amit minden nemzetség ugyan tehetne tisztesen kedvére, mintsem mást leszól, lenéz, miközben idegen gúnyokban, kacskatollakkal tetszeleg. A jász bármily nyakas is, de

csöndes, nem áll a világ útjába. Dolgát mindig elvégzi. Legfőbb szórakozása a munka, hát él neki. Rég nem vágyik már ős-hazájába, arra sem tör hogy kutassa azt, mit belepett a homok. Jász semmit nem vezet vissza jász ősiségre. Nem sír még nyelve elvesztén sem, maga hagyta el. Beolvasztója nyelvén beszél önmagáról, amikor múltba, dicső múltjába- s arra tekint, mert van mire. Van miből meríteni s az jászé, nem másé. A MINDEN-tudat nem jász bölcselet, de a jászok egyes ősei Jas tatos útján-, MINDEN-tudat szerű eszme mellett vándoroltak, míg túl nem népesedett a környező sokság és csak békével beolvadni lehetett. Húzódni olyan tájra, mire másnak foga nem fáj, idegen békén hagyja, nem keresi, nem bolygatja, de élni lehet rajta dolgoosan 'jó'-t, 'jó'-l.

70. Minden helyen, helyzetben, nap-nap után meg kellett találni a túlélés lehetőségét. Mindezt pedig tették úgy, hogy jó erkölcsöt el sosem hanyagoltak. **Béke kívül s béke belül.** Csak az elrendezések harmóniája.

71. Ha szív és ész együttáll, egyik segíti másikát. Az elragadtatást fékezi a bölcsesség, míg a hideg fejet meleg szív teszi egésszé. Erről voltak híresek egykoron jász ősök és úgy maradt fenn napjainkig **As-ia (Ázsia) a nagytekintélyű As nemzetség híre nyomán.** Őrizzük hitüket.

72. Ami erőre szükség van, az a lelkierő. Naponta megemészteni a visszasságokat nemes eszmények és csalfa megnyilvánulások között, illuzórikus igazságok és pöffeszkedő hazugságok között.

73. Aki egyhelyt megtelepedve rontja maga s környezete helyzetét, az hiába áldoz. Míg aki elfogadja az Isteni elrendezéseket, az bízhat áldozata célbaérésében. **A letelepült- és a nomád életmód gyakorlatilag 'ég és föld'.**

74. **Ahogy távolodunk az EGY-től, úgy nő a szétszórtság.** Az EGY Isten tökéletes szimbóluma a pont, a kerek egész, a közép.

A négyágú csillag már nem ritkaság, melyek elemi megjelenítései az × és a + (nem ez a † !) ahogy azt a lél, vagy **életszikra (életmag, erőnyuszikra) ábrázolására** × alakban használta az ősi jász. (Az álló + egyfajta állandóság, stagnáló eszményképű, míg a dölt × egyfajta mozgás, változás tudatú.)

75. MINDEN-tudatú (Isten-tudatos) megközelítésben, **minden lényben -eredendően- ott a lényegi lény, egy-egy lél !** A lél - többek között- teljes tudású, azaz a tudás megszerzésének legcélravezetőbb módja a lél befedettségének megszüntetése, miáltal Ő eredeti teljességében képes megnyilvánulni. Jas ezt a valódi igazat tudta átadni ős-jász véreinek.

76. A jász ősök úgy éltek generációkon át teljes életet, hogy a **köznyelvi civilizáció nyomait nem hagyták maguk után.** Sosem birtokoltak szükséglet felettit, meg nem telepedtek, halott-kultuszt nem követtek. „Csak” tudásuk öröklődött az ős-emlékezet által.

77. A történetírás -majdnem egyetértésben- sorba rakja az as-jász-alán-szarmata-oszét „vonalat”. Az **as nép eltűnt. A jászok** -hígulva bár, de- **virulnak. Az alán, történelmi emlék. Szarmata** -ami inkább **gyűjtő fogalom**- szintén a homályba merült. **Az oszét már biztosan sem nem jász, sem nem alán,** még ha rokoníthatóak is.
Hogy mi lett a jász ősökkel? - Melyikkel mi.

78. Nem lehet sosem eltekinteni attól, hogy az **értelem, vagy az érzelem** vezérel hitet, vallást, tudáskincset, eszményt, cselekvéseket, magát az embert. **A MINDEN-tudat értelem-központú,** nem tagadva az érzelem elkerülhetetlenségét, ugyanakkor nélkülözhetetlenségét.

79. A **jász ősök esetében,** pusztai nomáddá válásukat követően **nem volt osztálybéli tagozódás.** A had, a nagycsalád, a törzs,

az ős-jász -vérségi- nemzetség tagjai akként voltak urak amiképpen szolgák.

80. **Jász nem vitázik, nem csatázik hitelv-béli kérdésekért,** nem az a dolga. Jász **a tudás őrzője,** amit nem hirdetnek. A szellem művelése egyéni és családi térre szűkült. **Ős tudás szívében** s mikor idő úgy kívánja a bűvópatak felszínre jut. Miként az Isteni lél is fel-fel csillan, mikor a sötét anyagi burok megvékonyodik.

81. Jászok **sosem vonzódtak a kereskedéshez** és sosem felejtkeztek bele oktalan időmúlatásokba.

82. A magyar dolga a beolvasztás (Magába olvaszt sok vért, majd az új vérek utálkozva vetnének ki mindenki mást.)

83. Jásznak dolga az őstudás őrzése és tenni ezt abban a tudatban, hogy **jász senki másból nem lehet, csak jászból.**

84. Mikor a Lehel-legendát s leginkább „Annak” kürtjét tartják nagy becsben, akkor LÉL-vezérről ejtenek szót, vele kapcsolatban mesélnek, aki **azért kapta a LéL nevet, mert felmenői tisztában voltak a lél-, mint mindenek lényegének nem csak létével,** de Kiben/miben-létével is.

Lehel-kürtjének sem abban rejlik misztériuma, hogy az valóban LéL vezéré volt, vagy sem, hogy valóban akkor csorbult-é ki amikor „azzal” LéL vezér lesújtott Konrád császárra, hanem a kürt hang-hordozói minőségében. Hisz ahogy jász eleink tisztában voltak a lél létével s kilétével, épp úgy tudatosak voltak **a Teremtő Ige, az OM** hang-béliségéről is!

85. Jász sosem volt Balarám-hívő, de volt MINDEN-tudat szerű folyamat tudója s követője, tudás tovább adója az ős időkben.

86. Volt ideje jász ősöknek tapasztalásra nem kevés. Kőborló nomád századaikban mindig és mindenhol megbizonyosodhattak

arról, hogy a Legfelsőbb megóvta őket. Nem kellett semmi más vallást felvenniük, vagy követniük, hisz a MINDEN-tudat mindenre megadta a szükséges és elégséges választ számukra. Találkoztak ind, perzsa gyökerű tanokkal, de mivel szemük előtt mindig a Bizalmas Tanítás-béli köteleességteljesítés elsődlegessége lebegett, hát mindig azt tették előbb, mi sorsuk volt. **Nem kértek, nem fohászkodtak.** Úgy éltek, mint a munkamániások, örökkön serénykedve, meg sosem fáradva. Nem tartottak kitüntetett időket, -helyeket lelki gyakorlatokra, hisz egész életük egy merő „meditáció” volt, tudva, látva s belátva a Legfelsőbb mindenekben való részességét, érintettségét. Megértették, hogy a letelepült életmód nem kedvez a lelki törekvő(k)nek. Értették s gyakorolták a természetes természeti életet. Egy-ségben éltek az elrendezésekkel, viselve bármi hányattatást, egész-ségben. Jas tanítását követők többé már nem alapítottak országot, de még városállamot sem. Ez nem jelenti azt, hogy jáász vérek a számtalan szétszéledés, kirajzás során ne kerültek volna a különböző történeti híresztelések szereplőinek sorába. Általában pogány (= nem keresztény), barbár (= nem görög), filiszteus (= idegen) hírében álltak, mert minden nép közt idegenek, szabad Isten-tudatban éltek, derűsen.

87. Jas nem volt próféta, mert nem írt, nem hirdetett. Elmondta azon jáász ősöknek, akik kérdeztek és/vagy meghallgatták. Úr Balarám pedig Maga Isten volt, a MINDEN, Aki nem sugalmazott, de személyesen válaszolt Jas kérdéseire és szólt neki az Abszolút Igazság azon töredékeiről amire Jasnak szüksége volt és a jáász tanácstalanság számára irányt tudott adni. Nem mondta, hogy ezt és ezt, így és így, és csak így ! Főleg pedig nem riogatott sem kárhózzattal, sem pokollal, vagy kitagadással. Hogy és kit zárhatna ki az Úr Magából ? **Bízz Istenben és ne félj !** Jas számára a sok bölcsesség mellett ez mint fő” szabály” elég volt.

88. Már tudjuk, hogy az ős jáász, emberi osztálybasorolása 'gondolkodó' + 'uralkodó' melyekről sokszor esett szó. A védikus- (tudás) alapú ind bölcséletben a 'gondolkodó'

megfelelője a 'bramana' (~ tanító, leginkább pap, lelki-, lelkész ember) az 'uralkodó' a 'ksatria' (~ király, vezető, leginkább harcos) Mikor a két jelleg/meghatározottság együtt jut érvényre, azt 'hansza' néven említik, jelentése: hattyú, mert hogy a hattyú sajátos csőrével és nyelvszerkezetével képes a vizes tejből úgy kiválogatni/kiszűrni a tejet, hogy a víz visszamarad. Eképpen képes a 'hansza' meghatározottságú személy -mint pl. **az ős jász szellemi emberek** (nem a széles jász néptömeg !!!)- **mindig és mindenben elkülöníteni 'jó'-t s 'nemjó'-t, ált és való(di)t.** Ilyen képességű személy szebb időkben is ritka volt, manapság még inkább elenyésző, de jász eleinkben meghatározó volt jelenlétük és szerepük. Nem véletlenül alakult sajátosan a jász történet, mely szívbeli jász számára máig hat.

Mik ezek a sajátosságok ? Teljesség igénye nélkül:

a./ míg lehetett **nem telepedtek le**

b./ vándorló életük során **nem szaporodtak túl**, (úgy As város-államában, mint vándorlásaik idején, majd a Kárpát medencei bejövetelkor kb. mindig pár ezren voltak, akárcsak napjainkban - nem keverendők a Jászságban élők, ott születettek és/vagy elszármazottak a „jász”-al !)

c./ **nem teremtettek egyházat, vallási közösséget**

d./**család alapon szerveződtek**

e./ **nem hoztak létre maradandó tárgyi kultúrát** (építmények, épületek, templomok...), **annál hűségesebb őrzői az ős bölcsélet szellemiségének**, amit nem tanítanak, nem hirdetnek, de jellem-vonásaik (rejtve) őrzik a tudás bírástát

f./ **nem hagytak maguk után temetkezési helyeket**, síremlékeket, hamvasztást, vagy pusztába vándorlást alkalmaztak, kivéve, ahol keveredtek más kultúrával

g./ ahogy **helyhez nem ragaszkodtak nem kötődtek** bármi áron **még nyelvükhöz sem**, még 'as' vagy 'jász' nevükhöz sem (több századon át alán-ként, majd kun-ként és más neveken szólt róluk a történetírás)

h./ mert megtanulták, mindig képesek voltak a változtatásra, **hogy ne törjenek, hát hajlottak, mégis mindig egyenesen**, a keresztény kultúrkört is elfogadva

i./ **sosem kereskedtek**, ha gyakoroltak is árúcserét, ahogy **haszonra, birtokra sem törtek** egészen kb. a XIV. szd.-ig, mikor már kezdtek magyarosodni.

89. **Magukat, Atyjuktól kapott nevükkel határozták meg**, de életük során nemegyszer változó, ragadványneveket is kaptak. E ragadványnevek; készségek, tulajdonságok, erősségek, sajátos szokások jelölései. A néveredekutatás szerint Magyarországon kb. a XIII.-XIV. szd.-ban alakultak ki a családnevek, leginkább foglalkozás, helységnév, keresztnév, nem ritkán nemzetiség alapján.

Nem tanulság nélküli az un. nyugati kultúrák névhasználata, ahol a saját -utó/kereszt- név megelőzi a családnevet, vagy vezeték /értsd: vezető rendeltetésű/ nevet !

90. Az ősz jászok magukkal kapcsolatban **nem használtak egyes szám első személyt**.

91. **A rendes vallásos ember**, a valóban Istenes arról ismerszik, hogy **észrevehetetlen**. Ősz jászok is egykor -jó ötezer éve- magasan szárnyaltak, mindenki felnézett rájuk. Ma azt is alig tudják kik azok. Mint az ökörszem, kerülül a bajt. **Szerény, nem hivalkodó** mégis figyelmes. Mindig résen van.

92. A kellő értelemmel bíró nomádok -miként az ősz jászok is- folyamatos **továbbállásukkal óvták a természeti környezetet**,

túl sosem szaporodtak. Birtoktudat híján kímélték önazonosság-tudatukat bármennemű uralmi pozíció képzetétől.

93. A jász ősök ismert története a Föld É-i féltékének 45. szélességi foka térségében zajlott s meghatározóan folyik jelenleg is. Nem északabbra, nem délebbre és mindig maradv a mérsékelt égöv alatt. Rendesen a rendelt élőhely elhagyása szükségtelen.

94. Bármeddig tekintünk vissza a jász újra és újra visszaköszön. Különböző neveken, de ezek a nevek legtöbbször mások általi megnevezés, nem a jász nemzetség saját név-tudata. (a nyelv-történelem nagyjából egyet ért abban, hogy az emberi nyelvek ő-állapota gyökszavakból állt, majd azok formálódtak és minden gyökszó egy magán-hangzóból állt egy-, vagy több mással-hangzóval „színesítve” artikulálva. A több magánhangzós szavak már nyelvi sajátosságok szerint formázott szóalakok.)

Ahogy a jász elhagyta nyelvét, el kultúráját, elrejtette ő-s-vallását, úgy nevét sem hangoztatta mindenk felett. Amint sodródott, ahogy társult, vagy kapcsolódott, **békével viselte mikor más nép-név alá sorolták** (szarmata-jászok, metanaszta-jászok, kun-jászok) hisz maguk között, maguk tudták, hogy ők AS (ász) vérek.

95. Az ő-s-tudást szívükben tudták -miként ma is !- éltükben élték. **Nem kellett nekik idegen vallás, mások hit-rendszere, regevilága.** Bizton tudjuk, hogy a jász ősök mi(k) nem ! **Nem európai eredetűek, nem magyarok s nem keresztények.** Ide sodorta őket az idő, felvették a keresztet és beolvadtak a magyarságba.

96. Jász máig **követi az igaz utat**, nem vész el soha.

97. As városállam **óta sosem volt országa.** Nem kergette senki sem, nem uralta senki sem, húzódott az élhető vidék felé. Nem

hágott sziklára, nem épített várat, de még templomot sem, mert tudta; „**az egész világ az istenek temploma s lakása**”

98. Jas megtudta, hogy népe nem vész el soha, hogyha tudatára ébred a MINDEN-nek, belátja a változások kényszerét és ki-ki megértve kötelezettségét, követi azt töretlenül. A jász ősök tudták: miként maguk-, felmenőik lényegi lénye is egy-egy lél.

99. **A jász többre hivatott, mint világi boldogulás, testi élvezet, anyagi javak, politikai hatalom és kérkedő hiúság.** A jász igazodás a „vele, de nélküle” megvalósításának érintetlensége.

100. Zsákmányolás, rabláncra fűzés, vérkeveredés minden útba kerülővel, mit a jász ősök mindig gondosan kerültek !

101. **Nem tagozódtak be** az egyre hatalmasabb és keveredett **hun invázióba.** Jász mindig a békét kereste nem a hódítást. A jász ősök úgy területileg, mint szellemi „vezéralakjukban” jól elkülöníthetőek. **A jász harcosok megmaradtak „távolhalál” harcmódoruknál.**

102. A ma dicsőített nagy civilizációkat ha sokkal meg nem is előzték, de semmivel sem voltak alávalóbbak.

103. Jas ötezer egyszáz éve kapta meg a Bizalmas Tanítást. Az Isteni kinyilatkozás -a Bizalmas Tanítás formájában- meghatározó erejű tudott lenni egészen addig míg olyan mértékű keveredés és környezeti (kényszer)hatás nem érte a jász elődöket, mely idomulásra, beolvadásra készítette őket nem csak életvitelükben, kultúrájukban, de vallásosságukban is.

104. **A régmúlt időben a hitélet, az Isten felé való törekvés még magasabbrendű volt mint a világi gyarapodás.**

105. BBB. „Jász” - Magyar Adorján: Az Ősműveltség - című művében -részlet- „...**A jászok ... a négy nyolcas számrendszer szerint számoltak** (egy, kettő, három, négy, négyenegy, négyenkettő stb. /Megjegyzés: 1, 2, 3, 4, 1+4=5, 2+4=6, 3+4=7, 4+4=8, 1+4+4 azaz 8 = 9, 2+4+4 azaz 8 = 10 és így tovább/

... A négyes szám sok fontos területen kíséri végig a jászok világképét. Négy égtáj, négy évszak, de a közvetlen természeti környezettől elvont; négy világekorszak ... négy emberi osztály (gondolkodó – uralkodó – nyereszkedő – élvezkedő) vagy a négy életrend (tanuló – családos – visszavonult – lemondott) négytagú család (apa + anya + két gyermek /rendesen nem több!/) és így tovább.

A '4' egyfajta jelentése 'Uralkodó'. Az 'Uralkodó' a törvényesség és a hatalom jelképe. /a jász követi a törvényt - Istenit/természetit éppúgy mint a világiakat s függetlenségi igényében is tiszteletben tartja a hatalmat/ Erőt, szilárdságot és méltóságot sugároz. /a jász kitarító, mások pedig amit büszkeségként vélnék az a belső erő és a szilárd lelki/szellemi alapok megléte/ ...”)

106. Mohamed, Jézus, Buddha, Mani, Zaratusztra, Mózes, Ábrahám és **mások előtt kapta meg a jász ős-bölcs Jas, a MINDEN tanítását.**

107. A kiválasztottság olyan sajátossága adott embercsoportnak, ami küldetése, feladata, kötelezettsége. Ilyen például a 'jász' valódi tudást őriző missziója.

108. A jászok olyannyira alkalmazkodtak-, hasonultak a magyarokhoz, hogy már-már magyarok, (jász szerint; a legjobb magyarok!) de így voltak képesek fennmaradni, feloldódással, őrizni Isteni küldetésüket, a valódi tudás szívben hordozását, hogy az el ne vesszen soha. **Mindig az a létforma marad fenn, amelyik képes a változásra, alkalmazkodásra.**

109. A Hindukus ÉNY-i lábánál terült el az ős jász As nép magaskultúrájú-, letelepült élőhelye.

110. Miként Balarám bőre **fehér**, viselete **fekete/sötétkék**, e két szín **a jász ős-kultúra két legfőbb színe** is egyben.

111. Nem csak megélték a jász ősök a természetet, de annak okforrásával is tisztában voltak s hogy mindenképp magukban hordozzák a Legfelsőbb parányait.

112. A jász történelemben, még a XIV.-XV. szd. hivatalos okleveleiben is **mindig családok/nemzetségek kerültek említésre**, adományok jogosultjaiként, vagy szolgálatok kötelezettjeiként. Nem egy-egy személy volt birtok tulajdonosa, nem konkrét egyénnek kellett teljesítenie a kirótt (rendszerint hadi-, katonai szolgálatot) kötelezettséget, hanem a család valamely tagjának.

113. Miért merül fel, hogy a MINDEN-tudat a jász ősöknek is meghatározó eszmeisége-, vezérelve lehetett? Mert, hogy végigkövetve a jász történetet (úgy 5-6 ezer évre, ameddig visszalátunk benne) azon jász egyéni- és közösségi megnyilvánulásokat látjuk, melyek -míg újra le nem települtek- a Bizalmas Tanítás és a MINDEN-tudat megnyilvánulásai, nem pedig más iskolák „tan-tárgyai”.

114. A jász ős As nemzetség magasan fejlett civilizációként élt (archeológiailag behatárolhatóan) baktriai városállamában. Épített-, míves település, írásosság, fémmegmunkálás, papírkészítés, lovaglás és kocsihasznalet, tudatos gazdálkodás, gyümölcs- és zöldségtermesztés, közben ridegtartású állattartás, kézművesség, stb. nem utolsó sorban pedig Isten-tudat alapú társadalmi szervezettség, -berendezkedés. Akár a civilizáció csúcspontjának is tekinthetnénk viszonyait, hisz úgy csoportos-, mint egyéni önmegvalósításhoz minden adott volt.

Mivégre hát a felhagyása ezen életformának ? A valódi okról természetesen csak a MINDEN tudatos, de figyelve az akkori kort és az azt követő eseményeket, érthetővé válhat a történés. A megtelepedés egyfajta megcsontosodás, megmerevedés, elvesztése hajlékony rugalmasságnak. („Ami nem hajlik, az törik !”) Minden anyagi/tárgyi alkotás megköt, kötöttséghez-, kötődéshez vezet. Eluralkodik az emberi tévképzet, miszerint mi alakítjuk a viszonyokat, ami természetesen igaz is (meg nem is !)

115. A méltó vezetőik nélkül maradt jász ősök között is eluralkodott a zavarodottság. Mire Jas visszatért övéihez, már visszafordíthatatlanná váltak a viszonyok.

116. Hogy miért nem szól a történelem jász ősök hódításairól ? Mert **sosem voltak hódítók, miként sosem térítettek** MINDEN-tudat szerű bölceletük nevében

117. Ha egy egyedi, önálló jegyekkel rendelkező csoport ... keveredések folytán elfajzott és az elfajzott törzset kivágyják, akkor -ha életképes- **kihajt az ős tő**, feltéve ha eredeti gyökereit föltárják, és az egykor volt csoport ... leszármazottai hitelesen fölelevenítik, újra (meg)élik az önálló, egyedi jegyeket.

118. Ha egy elfajzott csoport ... az új jegyeknek megfelelő új hittel, új eszményekkel, új szokások szerint él tovább, akkor az már nem az ős tő, miközben a tő, míg ugyan elfajzottan más csoportot ... éltet, megtartja eredetiségét, ő maga nem változik.

119. Az ős jászok fölhagyva letelepült életet, vonulva pusztába véglegest, megtanulták, megtapasztalták, hitték, tudták és megélték a teljes életet. E teljes életből csak az hiányzik -de mind- mit ma életnek képzelünk. Nem ismertek tulajdonlást, elbirtoklást, természettől elbitorlást ! Emelt fővel éltek, szálfá egyenest és méltósággal haltak, mikor eljött annak is ideje. Mikor íjmester jász elhalt, fegyvere teste mellé került az áldozati máglyára. Eredendően a jászok ősei kizárólag hamvasztással

„temetkeztek”. Vándorló pusztai életük során azonban -első- sorban a tatosok példáján- el-elterjedt a pusztába-vonulás.

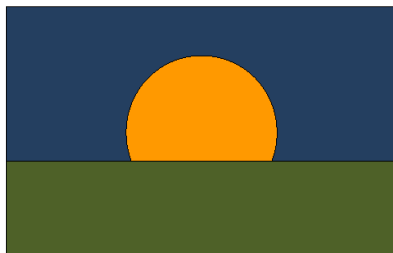
120. A jász ősiségben a négy, a négyes meghatározottság, a négyesség fontos alap(elem)tétel. Az **ős jászok** pl. **négyes szám-rendszert használtak**. Nem kitaláció a vallás-bölcseletben és a természetben a „négyes”-ség mint visszatérő elem sem.

Négy világ-korszak (arany - ezüst - bronz - vas) négy emberi osztály (gondolkodó - uralkodó - nyereszkes - élvezkedő), négy életrend (tanuló - családos - visszavonult - lemondott), családban az apa - anyag - fiú - lány négyesség, de épp így a négy durva fizikai elem (föld - víz - levegő - tűz) vagy a négy finom (tér** - ész - értelem - hamis én → ahol a ** tér ugyan a durva alkotóeleme is, de ugyanakkor azon lelki szféra amiben megnyilvánulás létrejön s ezáltal áthat minden durva „halmaz-állapot”).

Ott a négy égtáj, a négy évszak, de a négy ősi jász szín (fekete - fehér - /sötét/kék - ezüst) a négy szirmú jázmin, a forgókereszt (vagy Nap-kereszt) négy ága és a négyágú × **lélek-szikra/vagy erőny-szikra**, mint a lélek vizuális/grafikus leképezése.

121. Mikor egy nép megérett, megkapja a kellő tudást. Mely nép mire érett, olyat kap !

122. A Jász zászló, a Keleten kelő s Nyugaton lehanyatló Nap az égen, a Föld fölött - mert hogy: Az Isteni tudás - miként a Nap - Keleten kél és Nyugaton lehanyatlak.

123. Az ősjász As (Ász) nép letelepülten-, városállamban élt a Híndukus ÉNY-i lábánál, a Turán alföld déli peremén, a történelmi **Baktria*** területén. (* Baktria földrajzilag az ellentétek

vidéke. Lényegében egy K-Ny-i zóna a Hindukus hegység és az Amu-darja /Oxusz/ folyó között. Rendkívül termékeny /alluviális/ folyami hordalékkal rendszeresen elöntött terület, ahol korán megkezdődött a mezőgazdálkodás és a városiasodás. Búzát, árpát már a nagyon ősi időkben termeltek itt és igen korai a gyümölcsstermesztés nyoma. Az északabbra húzódó dús legelőjű sztyeppe kiváló legeltető volt nagyállattartáshoz /szarvasmarha, ló, teve - a kétpúpú-, vagy ázsiai teve, más néven baktrián -Baktria nevéből- Camelus bactrianus/. Ugyan régóta létezett a cserekereskedelem, de a táj lakói szinte teljes önellátásban élhettek századokig. Azonban nem csak természetföldrajzilag volt „Isten áldotta” térség Baktria, szellemi vonatkozásban is termékeny, innen származott Zaratusztra/Zoroaszter próféta. Máig ható tanítását a párszik őrzik.)

124. Az un. **védikus szentírások** korát ugyan vitatják, de ha a tényszerűen tudott Kuru mezei csata (ie. 3.102.) után hivatkozási alap lehetett (amit pedig **Jas**, mint bölcs szellemi ember minden további nélkül **ismerhetett az ősjász As nép általános műveltsége folytán**), akkor nyugodtan datálható mától akár ötezer évet is meghaladó időkre keletkezése.

125. A jász ősbölcs Jas vérei miután megismerték a Bizalmas Tanítást és akik megértették annak üzenetét, szellemiségét, azok képesek voltak elengedni az addigi magas civilizációjú letelepült életformát. Az egyszerű élet magasszintű gondolkodás birtokában, voltak akik követték Jast a dús legelőjű Turáni pusztába. Századokon át tudtak érintetlenül élni, belátva minden változást, derűs kedvvel, érintetlenül, **tökéletes Isten-tudatban**. Megvalósítottan tudták Ki a lényeg. A lél tudatában viselték a változásokat, nem kötődve semmihez.

126. A jász ősök Isten-tudatú hányada kitartóan tartotta/követte kötelezettségét. Hordta- s máig hordja szívében a tiszta tudást, alázattal, nem ártva, nem hivalkodva, fegyelmezetten. Hűen szolgálták családjukat, törzsüket, ha kellett szövetségeseiket.

Tiszta szívvel, tiszta-, önzetlen szándékkal, becsülettel/ becsületben. Az egyszerűség, az egyenes őszinteség és a becsület kísérte útjukat. Türelemmel viseltek minden kihívást, megpróbáltatást. Sokáig nem telepedtek le. Országot nem foglaltak, államot nem alapítottak.

127. **Jászoknak Istene ?** Ami az igazság; **van is, meg nincs is. Valódi 'azisnemis'**. Van, amennyiben minden rész-egész rendelkezik lényeggel, értsd: saját lényeg-alkotóval. A jász egy 'rész' -emberiség/magyarság egy része- miközben 'egész' hisz nincs más népcsoport/nemzetség mely jással azonos lehetne/ volna ! Amennyiben pedig van egy máshoz nem fogható egész-rész, akkor annak az egységnek van saját, személyes Istene. 'Saját'-ja, mert kizárólag az Övé és 'személyes' mert minden lényeg, minden lél, így minden Felsőbbség és/vagy Fél/ig/Isten személy. Tehát volt/van/lesz „JászIsten” míg jász s velük a jász-ság -mint egyedi sajátosság- létezik.

128. **Mi is valójában a jász rítus ? A MUNKA**, a kötelesség-követő, kötelezettség-gyakorló életvitel. Mindennek pedig nem templom, vagy szent hely a színtere, de bárhol, bármi, bármikor.

129. Az a tudás, mit jász őriz s tovább visz, minden jász szívben ott van - tudva, nemtudva.

130. **A valódi 'szeretet'** ismérvei: **elvárásnélküliség + adás + részrehajlásnélküliség**. Mindezen hozzáállás jász ősök előtt olyannyira egyértelmű volt, hogy szóra sem érdemes. Ami magától értetődik, azt nem kell tanulni, arról nem kell beszélni, sem leírni bármi ajánlásként, vagy intelemként, nem hogy szabályozó elvként-, vagy tilalomként hirdetni. Ahogy a **megvalósított tudás nem kérkedik, nem szónokol** nagyságról, „csak” tudja ami rátartozik. Nem véletlen hát, hogy nem lelhetőek fel jász „iratok”. A jász ős As szellem, de különösen az ős-jász gondolat MINDEN-tudat szerű lehetett.

131. Az As letelepült nép volt, erős **Ind és Sumer kapcsolatokkal**. /Lásd: a jász **indo-iráni nyelv-eredeztetése/** Civilizációs egymáshatások voltak a Baktria vidéki As városállam, valamint az Indus völgyi- és a Tigris-Eufrátesz közti kultúrák között.

132. **A béke útja; elfogadása az isteni akaratnak, az isteni elrendezéseknek**, a sorsnak, ha még oly elfogadhatatlannak tűnik is.

133. Nem kilátástalan jász ősiség fennmaradása úgy testben, mint szellemiségben.

134. A valódi jász szellem mélyen jász szívekben rejtőzködik.

135. **'Jász' ismérvei**, sajátosságai: 1. Szerepe a **segítő szerep** 2. **Nyugodt, szilárd, határozott** 3. **józság**, realitásérzék, mértéktartás 4. **védelmező és biztonságot adó**, egyben szigorú 5. **a gondoskodást** és a nevelést is jelenti.

„...korlátozza a személyes érdeket, azt a társadalomnak, a környezetnek rendeli alá - felelősség a többiekért - az igazság képviselője - kiegyensúlyozottságot, biztonságot és rendet szimbolizál ... a kordában tartott ösztön – háttérbe szorul az individuum, a személyes érdek és az ösztönök kielégítése ... a gyakorlati élet sikeres feladatmegoldása, ami felelősségvállalást követel ... mértéktartó és kötelességtudó ... szigorú önmagához és másokhoz, az egyéni fejlődés háttérbe szorul, hiányzik a kreativitás, a spontaneitás ...” - mert szolgál és tiszteli az Isteni hagyományt.

'Jas' jegyek: 1. alapjai a törvény és a jog 2. feladata a **morális tanítás** 3. **keresse a lét értelmét** 4. **tanítása megfogható**, szavakba önthető, megtanulható 5. **befolyás elsősorban a gondolkodásra**, nem pedig a cselekvésre **irányul** 6. "nagy hittanító" aki **Isten és ember közt közvetít**.

Avatár Balarám és Jas egykori találkozása során felmerült bölcsélet magjai nem hullottak terméketlen talajra.

136. Az egykori vándorló nomád jáász elődöket az örökös helyváltoztatás-, az igazodás a természeti körülményekhez, - környezet adta forrásokhoz (víz, élelem, biztonság) a jáamborság szellemiségben, de erő a harcban, ami jellemezte. **Békében a nyugalom, csatában összpontosított-, feszült idegek, mégis hideg fej.**

137. Kevés szó esik arról, hogy jáász úgy maradt fenn, hogy - szinte- névtelenül vándorolt a Turán alföldről a Kárpát medencéig, közben számtalan néppel került kapcsolatba -akár keveredett is- (‘szkíta - szarmata - maszagéta’ - hun, avar, türk, kazár, onogur, ősmagyar, besenyő, kun, alán...) mégis **megőrizte önazonosságát, egyedi sajátosságát**, még úgy is hogy országot*, államot nem alapított, nyelvét-, ősi vallását elhagyta. (* vitatott azon körülmény, hogy a jáász azonos volna az időközben „felszívódott/ feloldódott” jazig/jazyg néven említett néppel s mint ilyen Jazygia megalapítóival. Akárhogy is, ha a jazig nép „elrendezés ellen nemtudástól viaskodott” akkor okkal/joggal tűnt el, míg jáász fennmaradt ! **Sosem lett kapzsi, megtartva a mértéket**, ’nemjó’-t kerülve a **nemtudást legyőzte**, máig őrizve szívében az őstudást.

138. A jáász ősök legnagyobb becsben tartott **színesfémje az ezüst** volt, nem az arany.

139. **Miért hagyta el jáász a maga nyelvét** és „azonosult” a magyarral ? **A változás okán**. Mert „**letűnt dicső korok léte**” - szólt Úr Balarám és a változás úgy erkölcsi-, mint szellemi vonatkozásban a hanyatlás.

A kevésbeszédű-, bölcs jáász idomult a beolvasztó népességhez.

140. A jáász ősiség alapja a vérségi nemzetség, család és törzs bázisú hagyományosság

141. Jas megkapta az Abszolút Igazságról szóló tanítást, értsd: 'tudást' amit szájhagyományoztak még századokig a jász ősök. Úr Balarám Jast, a jász ős-bölcsét tanította, arról is biztosította, hogy ha elfogadja és megfogadja, népe pedig követi a Bizalmas Tanítást, akkor nem csak méltó Tanítványát, de annak népét, azaz a jász ősöket s azok leszármazottait is védelmében részesíti ! **Jász-nak sosem volt és sosem lesz szüksége idegen istenekre !**

142. A 'jász' nem egyenlő a Jászságban élő magyar s más nációkkal !

143. Bármerre is halad a világ- jász azt a tudást őrzi s viszi életről-életre, ami leginkább megközelíti az Abszolútot. Hiába emberiségszintű degradáció, hiába „világ sora hanyatlása” a szent tudás őrzői nem vesznek el soha. Mindezt pedig olyan fondorlattal rendezte el az Úr, hogy a jászok sem tudnak róla, nem hogy más.

144. Korunk legtöbb vidéke messze elmarad a letelepült ős jász - As- civilizációtól, különösen annak szellemiségétől.

145. Bölcsebb időkben, nem a vérségiség volt a vezetői szerep betölthetősége feltétele, **mindig az arra legalkalmasabb személy került az élére közösségnek.** (Pl. a jász-, vagy kun Kapitányok sosem örökletesen lettek megválasztva !)

146. Az ős jászok nem misztikus gyakorlatokat követtek, hanem birtoklásvágy, eredményvágy nélkül élték pusztai nomád életüket, teljes Isten-tudatban, ráhagyatkozva az elrendezésekre.

147. Az ős jász családokban **feszés születés-szabályozás volt.** Nem engedték meg a túlnépesedést. Egy férfi/női kapcsolatban - ami mindig egy életre szólt- legfeljebb két utód volt. A leány gyermekek nagy gondosság alatt, apjuk védelme alatt nőttek fel.

Éppoly becsben álltak, mint a fiúk, csak más módon. Míg a fiúk a férfi életre készültek, addig a lányok az anyaságra, a családi életre.

148. A Bizalmas Tanítás egy párbeszédes kerettörténet, aminek két „hőse” Isten (mint Tanító/ Mester) és egy ős jász Tátos (eredendően is szellemi ember, mint Tanítvány). A Mester olyan átfogó képet igyekszik átadni, ami minden kereső ember számára vezérfonal tud(na) lenni ahhoz, hogy eligazodjon a világban, beleértve; Isten ↔ ember ↔ és mindenek lényeg-alkotó lét-jei ↔ s mindezek „működése”/kölcönhatása vonatkozásában.

149. A jász ökörszem-virtus $\approx$ a mindig résen levő, figyelmes, de igazából rejtőzködő életvitel.

150. **Látni** a Bizalmas Tanítás eredményét azon **jász jegyek fennmaradása által, amelyekben azok eltérnek más népekétől.**

151. A jászok, a Román alföldön keresztül, a Duna mentén (úgy 30 ezren, nem az ÉK-ről korábban behívott kunokkal együtt !) Kunhoz hasonló népség, de mégis jámborabb. Nem ok nélkül. A Bizalmas Tanítás sugallta **erőszakmentesség** szellemét egyre csak hordozták. Sokmindenről lemondtak, amiről más nomád törzsek nem és sokmindentől tartózkodtak, amit mások követtek.

152. **Magyar - kun - jász három jelleg, három jellem** a gyökerek eltérőek s máig hatnak.

153. **A redempció** (az 1745-ös jász-kun önmegváltás) **kieszelői** szintén a más jellemű **jászok voltak**, csatározások, tiltakozások, lázongás, ellenségeskedés helyett. Akkor sem lázadtak fel, amikor 122 év múlva (a Kiegyezéssel) minden korábbi függetlenség és szabadságjog eltöröltetett. Tehát volt a jász történetben lemondás is, viszálykodástól való tartózkodás is, melyek nem lelki célzatúak (voltak ugyan), viszont lelki nagyság eredményei.

154. Korunk jásza nem kérdez, mert belül érzi/tudja „**Nem nőnek a fák az égig !**” - „**Semmi nem tart örökké !**” - nehézségek esetén; „**Ez is elmúlik egyszer !**” - és ha kell, képes lemondani -különösen hiábavalóságokról- de tartózkodni is minden olyantól, ami hátráltat abban, hogy Isten felé haladjon. Sosem harcolt alávetettség miatt. Századokig viselte „kun” név alá sorolását. Nyelvét is elhagyta, hogy kedvtelésének; a földnek és a munkának zavartalanul élhessen. Mert tudja a kötelességet. Szánt és vet, őrizve szívében az ős-tudást, mit őse az Úrtól kapott.

155. Az ős jászok -sok más nomád néppel együtt- szép példáját mutatták be a megpróbáltatásokkal szembeni közömbösségnek.

156. Mire jász ősök ide értek, a medence könnyebben lakható-, termékeny részei már benépesültek.

157. A könnyedén való cselekvés egyfajta hobby, miként jász számára a munka.

158. Úgy az Úr, mint Jas az emberi **értelemre apellál.**

Borzák Balarám Béla